

- Hier voerde 't groot gebied,
 Zijn Gouverneur bekend,
 Heeft hem tot kwaad gewend,
 Maar kreeg een droevig end. Maar, enz.
3. Hij sloeg een geil en dartel oog,
 Op eenen edel vrouwe,
 't Geen hem op 't laatst bedroog,
 En sprak mijn hartenlust,
 Zal nimmer zijn gerust,
 Voor gij mijn vlammen bluscht, Voor gij enz.
4. Zij als een eerbaar kuische vrouw,
 Sprak: Heer! zou ik verbreken,
 Met uw den echten trouw?
 Zou ik mijn lieve man,
 Doen zulke gruwel an?
 Ach spreek daar nimmer van, Ach spreek enz.
5. Hij met een opstinaat gemoed,
 Ging zich naar huis toe keeren,
 Heel toornig en verwoed;
 Nij liet van stonden aan,
 Zijn dienaars henen gaan,
 En hield haar man gevaan, En hield, enz.
6. Betichte hem van landverraad,
 Zijn vrouw geheel verslagen,
 Die vraagde op heeter daad,
 Wat mag de oorzaak zijn?
 Dat dus mijn man vol pijn,
 Daar moet gevangen zijn, Daar moet enz.
7. Uw man, sprak hij: wou 't land verraan,
 Ik zal hem door Beuls handen,
 Doen 't hoofd van 't ligbaam slaan;
 Maar bij mijn magt ik zwaer,
 Voldost gij mijn begeer?
 Gij krijgt uw man dan weer, Gij krijgt enz.